

București, Str. Nicolae Tonitza nr.8, Sector 3, Tel / Fax: 312 45 28; 312 37 11, e-mail: apador@dent.ro

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR
OMULUI ÎN ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI**

Nr. 76/27.11.2003

DOMNULE PREȘEDINTE,

**ASOCIAȚIA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN
ROMÂNIA - COMITETUL HELSINKI (APADOR-CH)**, cu sediul în București, str.
Nicolae Tonitza nr.8, sector 3,

Cheamă în judecată

MINISTERUL JUSTIȚIEI, cu sediul în București, str. Apolodor nr. 17, sector 5,

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII, cu sediul în București, str. Cristian Popișteanu nr. 1-3,
sector 1.

și pe

IULIA CRISTINA TARCEA, secretar de stat la Ministerul Justiției, care urmează a fi
citată la locul de muncă, respectiv la Ministerul Justiției, București, str. Apolodor nr. 17,
sector 5,

MIRCEA BEURAN, fost ministru al sănătății, care urmează a fi citat la locul de muncă,
respectiv la:

-Spitalul Clinic de Urgență Floreasca, București, calea Floreasca nr.8, sector 1

și la

-Administrația Prezidențială, București, Palatul Cotroceni, str. Geniului nr. 1-3, sector 5

Pentru ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

1. **Declasificarea informațiilor clasificate ca secret de serviciu la articolul 6 alineatul 2 din Ordinul nr. 1883/737 din 2003 al ministrului justiției și al ministrului sănătății privind înființarea Comisiei comune a Ministerului Justiției și Ministerului Sănătății de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar, publicat în Monitorul Oficial nr.614/29.08.2003, prin anularea alineatului 2 al articolului 6 din acest ordin.**
2. Obligarea părților, în solidar, la plata de daune morale în cuantum de 10.000.000 lei.
3. Obligarea părților la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

./.

DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI

MOTIVELE ACȚIUNII SUNT URMĂTOARELE:

1. Informațiile la care se referă art. 6 al. 2 din Ordinul nr. 1883/737 din 2003 nu se încadrează în definiția legală a informațiilor secrete de serviciu prevăzută în art.15 din Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

La articolul 6 alineatul 2 din Ordinul nr.1883/737 din 2003 se prevede:
"Concluziile formulate privind modul de acordare a serviciilor și îngrijirilor medicale constituie secret de serviciu."

Aceste concluzii clasificate nelegal ca secrete de serviciu sunt cele care rezultă dintr-o anchetă administrativă referitoare la **cauzele și condițiile** producerii unui **deces în penitenciar**.

Iar **condițiile decesului** includ -potrivit art.1 al. 1 și art. 3 din ordinul menționat- *"calitatea serviciilor și îngrijirilor medicale acordate până la deces"*.

Art.15 lit.e din Legea nr.182/2002 definește **informațiile secrete de serviciu** ca fiind **doar acele "informații a căror divulgare este de natură să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat"**.

Concluziile privind modul (corespunzător sau nu) de acordare a îngrijirilor medicale înainte de producerea decesului au un caracter general și nu prezintă detalii ale activității medicale, iar aducerea lor la cunoștința publicului nu are cum să determine prejudicii nici unei persoane juridice, indiferent dacă ele relevă sau nu deficiențe în această direcție.

Este evident că dacă nu se constată deficiențe în acordarea de îngrijiri medicale, nici nu se pune problema producerii de prejudicii unei persoane juridice.

În cazul în care se constată că **au existat deficiențe**, "divulgarea" concluziilor privitoare la modul de acordare al îngrijirilor medicale nu va determina prejudicii persoanelor juridice implicate, existența deficiențelor atenuând, conform legii, răspunderea persoanelor fizice și juridice vinovate. Nu se poate pune semnul egalității între tragerea la răspundere, în condițiile legii, a celor vinovați și producerea de prejudicii persoanelor juridice implicate, persoane juridice obligate să vegheze la respectarea dreptului la viață a celor aflați în custodia lor.

Nu poate să constituie "prejudiciu" în sensul art.15 lit.e din Legea nr.182/2002 antrenarea răspunderii juridice a celor vinovați de încălcarea legii: persoana juridică și prepușii ei.

Nimeni nu poate fi considerat prejudiciat dacă este obligat să respecte legea și dacă e tras la răspundere când o încalcă.

Aplicarea legii nu poate produce prejudicii pentru nimeni. Un "prejudiciu" nu poate fi produs decât printr-un fapt ilicit (orice definiție a prejudiciului prevede că acesta se produce printr-un fapt ilicit). Or, tragerea la răspundere a celor care au încălcat legea prin neacordarea îngrijirilor medicale corespunzătoare nu poate constitui un fapt ilicit, deci cauzator de prejudicii.

Singurii care au cauzat prejudicii în acest caz sunt tocmai cei care încearcă să scape de răspunderea prevăzută de lege prin secretizarea vădit abuzivă a concluziilor anchetei despre vina lor în acodarea îngrijirilor medicale.

Iar singurii care suferă cu adevărat prejudicii sunt cei aflați în detenție, deoarece abuzurile la care sunt supuși în materia asistenței medicale sunt clasificate ca "secrete de serviciu" prin art. 6 al. 2 din Ordinul 1883/737 din 2003.

De aceea, având în vedere că informațiile la care se referă art.6 al.2 din Ordinul nr.1883/737 din 2003 nu pot să determine prejudicii unei persoane juridice de drept public sau privat, clasificarea lor ca secrete de serviciu este ilegală, este contrară art.15 lit.e din Legea nr.182/2002.

2. Informațiile la care se referă art.6 al.2 din Ordinul 1883/737 din 2003 sunt exceptate de la clasificare și prin art.33 din Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

Chiar dacă, presupunând prin absurd, informațiile la care se referă art.6 al.2 din Ordinul 1883/737 din 2003 s-ar fi încadrat în definiția legală a secretelor de serviciu din art.15 lit.e din Legea 182/2002, ele tot nu puteau fi clasificate ca secrete de serviciu datorită interdicției din art.33 din Legea nr.182/2002.

Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, lege cadru în materia "secretelor", interzice în art.33 "*...clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea sau acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției*".

O dispoziție similară există și în art.13 din Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public: "*Informațiile care favorizează sau ascund încălcarea legii de către o autoritate sau instituție publică nu pot fi incluse în categoria informațiilor clasificate și constituie informații de interes public*".

Calitatea asistenței medicale acordate unei persoane aflate în penitenciar (în custodia statului, deci "pe răspunderea" statului) nu poate să constituie "secret de serviciu" într-un stat care se definește a fi democratic, iar nu totalitar.

Regimul penitenciar se află în răspunderea statului și este unul de executare a sancțiunilor penale, iar nu de pedepsire prin rele tratamente a condamnaților. O persoană aflată în detenție nu-și poate alege nici medicul și nici tratamentul, depinzând exclusiv de modul în care agenții statului îi asigură asistența medicală. De aceea, orice chestiune legată de deficiențe ale agenților statului în asigurarea condițiilor normale de executare a pedepsei, inclusiv calitatea asistenței medicale, nu poate fi "secretă", ci este de interes public, privind activitatea unei instituții publice.

Statul este obligat să răspundă pentru greșelile agenților săi care au produs prejudicii celor aflați în custodie. Dacă aceste greșeli (deficiențe ale acordării asistenței

medicale) sunt clasificate ca secrete de serviciu, ele nu vor putea fi cunoscute niciodată de cei îndreptățiți la repararea prejudiciului. Nici chiar familia decedatului nu va avea acces la concluziile complete ale anchetei administrative.

Singura rațiune de a clasifica ca secrete concluziile privind modul de acordare a serviciilor și îngrijirilor medicale până la deces este ascunderea greșelilor, a deficiențelor care s-ar putea constata. Pentru că dacă în toate cazurile asistența medicală este corespunzătoare, nu există nici o justificare logică de a ascunde acest lucru.

De aceea, clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor la care se referă art.6 al.2 din Ordinul 1883/737 din 2003 intră în contradicție de mai multe ori cu interdicția de clasificare prevăzută în art.33 din Legea nr.182/2002, întrucât împiedică informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public (activitatea unei instituții publice), nu permite nici măcar informarea rudelor celui decedat cu privire la condițiile decesului și ascunde încălcările de lege ce se pot produce în legătură cu acordarea asistenței medicale în penitenciar.

In concluzie, în raport de motivele expuse, vă solicităm să declasificați informațiile clasificate ca secret de serviciu la articolul 6 alineatul 2 din Ordinul nr. 1883/737 din 2003, publicat în Monitorul Oficial nr.614/29.08.2003, procedând la anularea parțială a actului atacat, respectiv la anularea alineatului 2 al articolului 6 din ordin.

*

Precizăm că am îndeplinit procedura prealabilă cu ambele ministere, cărora le-am trimis la data de 26 septembrie 2003 reclamații administrative.

Nici până în prezent nu am primit răspuns la reclamații.

*

Solicităm obligarea Ministerului Justiției, a Ministerului Sănătății și a celorlalți părți, în solidar, la plata de **daune morale** în cuantum de 10.000.000 lei, pentru prejudiciul moral care ne-a fost creat prin clasificarea nelegală ca secret de serviciu a informațiilor de interes public, prin art. 6 al. 2 din ordinul menționat și prin modul arogant în care a fost tratată solicitarea noastră formulată prin reclamațiile administrative, cărora cele două ministere nu au făcut nici măcar minimul efort de a răspunde.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a pronunțat constant în sensul că atunci când încalcă legea autoritățile produc, în mod natural, și prejudicii morale persoanelor fizice sau juridice. Care nu trebuie dovedite, fiind prezumate.

În consecință, ținând cont și de natura lor, impunerea unei probațiuni distincte pentru a dovedi existența daunelor morale constituie, în realitate, impunerea unei probe imposibile, care încalcă cerințele unui proces echitabil prevăzute în articolul 6 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Precizăm că în art. 13 din Legea nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ este prevăzută posibilitatea acționării în judecată, în nume propriu și a persoanelor care au elaborat actul atacat, pentru ca acestea să poată fi obligate, în solidar cu autoritatea publică emitentă, la plata daunelor.

De asemenea, în art. 5 din Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în anul 2002, se prevede că, pe lângă răspunderea politică, miniștrii pot răspunde și civil, potrivit dreptului comun, situație aplicabilă în prezenta speță.

*

Pentru susținerea acțiunii, depunem, în copie, următoarele înscrisuri :

-Ordinul nr. 1883/737 din 2003 al ministrului justiției și al ministrului sănătății privind înființarea Comisiei comune a Ministerului Justiției și Ministerului Sănătății de analiză a deceselor survenite în sistemul penitenciar

-reclamația administrativă transmisă Ministerului Justiției prin scrisoarea nr. 56 din 26 septembrie 2003

-confirmarea de primire nr. 18429/2003

-reclamația administrativă transmisă Ministerului Sănătății prin scrisoarea nr. 57 din 26 septembrie 2003

-confirmarea de primire nr. 18430/2003

In drept, ne întemeiem acțiunea pe dispozițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate (art.20 prevede dreptul de a cere în justiție declasificarea) și pe dispozițiile Legii nr. 29/1990 privind contenciosul administrativ.

Depunem acțiunea și înscrisurile anexate în 5 exemplare, pentru instanță și pentru a fi comunicate celor 4 pârâți.

27 noiembrie 2003

Consiliul de conducere al APADOR-CH